

J.nr. SN 2001-401-1247

Den 11. januar 2005

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1650 stillet af folketingsmedlem Jørn Jespersen (SF)

Spørgsmål S 1650

”Vil ministeren oplyse, under hvilke omstændigheder en kommune kan tillade en mose at ’vokse ud af’ § 3 beskyttelse som følge af dræning via utætte kommunale kloakrør og herefter anvende arealet til f.eks. bebyggelse?”

Svar

Arealer omfattet af beskyttelsesbestemmelsen i naturbeskyttelseslovens § 3 kan vokse ind og ud af beskyttelsen over tid. Dette er udtryk for, at naturen er dynamisk, og at naturlige processer gør, at f.eks. søer med tiden kan vokse til og blive til moser. Menneskets brug af de beskyttede arealer ændres også over tid. Således vil enge, der ikke længere afgræsses eller høstes, udvikle sig i retning af mose og med tiden vokse til i krat eller skov. Ejeren af engen har ingen pligt til at fastholde den som eng.

Hvis en sø skabes på baggrund af menneskelig aktivitet som f.eks. mergelgravning, kan den være omfattet af beskyttelsesbestemmelsen, hvis den i øvrigt opfylder kriterierne for at være beskyttet. Hvis der ønskes nedlagt drænledninger eller andre rørledninger, der kan fungere som dræn for søen, kræver det dispensation. Amterne er myndighed for så vidt angår dispensation efter naturbeskyttelseslovens § 3. Hvis en sø beskyttet af §3 er ved at blive drænet væk på grund af utætte kloakrør, skal amtet pålægge rørens ejer om at lovliggøre forholdet. En kommune kan således ikke give dispensation til, at en mose drænes væk.

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til en konkret sag i Helsingør Kommune, omfattet af en lokalplan nr. 97.04 for et sommerhusområde ved Vibevænget, Helsingør Kommune. Af lokalplanen fremgår, at der i området ligger en sø, der af Frederiksborg Amt er registreret som omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. Det fremgår endvidere af lokalplanen, at: ”Frederiksborg Amt har i området registreret en sø, som er beskyttet af naturbeskyttelseslovens § 3. Søen må ikke påvirkes af et kom-

mende sommerhusbyggeri uden amtets dispensation. Hvis de i lokalplanens bestemmelsesdel anførte retningslinier samt nedenstående bemærkninger følges, vurderer Frederiksborg Amt at de §3 beskyttede områder ikke vil blive påvirket.” Den kompetente myndighed, amtet, har således ifølge lokalplanen været inddraget i spørgsmålet om lokalplan-områdets § 3-beskyttede arealer, og har vurderet, at lokalplanen ikke påvirker de beskyttede områder.

Hvad angår de såkaldte bilag IV-arter er myndighederne i deres planlægning og administration direkte forpligtede efter direktivet til at varetage hensynene efter habitatdirektivets artikel 12. Det har Naturklagenævnet fastslået i flere afgørelser i klager over lokalplaner.